

[Jens Høver.]

senere Eftersyn paa Marken. Det kan gøres ved, at man afgrænser et lille Stykke i en Fold og driver Dyrene derind og foretager det nødvendige — det er næsten den eneste Maade. Der staar i Forslaget, at de skal indfanges og bindes, men de er vel ogsaa bundne, naar man binder dem, medens man gør det nødvendige Arbejde.

Men saadan er der visse praktiske Omraader, hvor det var rart at høre, om Ministeren kunde oplyse, hvordan han har tænkt sig, Arbejdet skal foregaa, og derfor synes jeg ogsaa, at en ganske kort Udvalgsbehandling vil være paa sin Plads.

Der er endnu en Ting, jeg ønsker at anføre i denne Forbindelse. Naar et saadant Arbejde skal gaa godt — og det skulde det jo helst —, er det af Betydning, at de Folk, som skal have med det at gøre, virkelig bliver interesserede og faar Forstaaelse af, hvor stor Betydning Arbejdet har. Det var maaske derfor godt, om Ministeren kunde faa en dertil egnet Person til at skrive en kort Afhandling med alle Oplysninger om, hvordan Dyrene skal behandles, for at der kan komme et godt Resultat frem, og at Ministeren fik Lov til at lade et passende Antal af en saadan lille Pjece fremstille til Uddeling, navnlig i de Egne af Landet, hvor Oksebremselarven er mest udbredt.

Jeg skal paa mit Partis Vegne tilsige vor velvillige Støtte til Lovforslagets Behandling og Gennemførelse. Det var jo rart, om vi i de Egne, hvor vi staar noget tilbage, gennem de Lovforanstaltninger, vi her drøfter, kunde komme paa Højde med de Egne, hvor man er naaet videst.

Krarup: Udryddelsen af Oksebremselarven hører ifølge Sagens Natur til de Opgaver, som Enkeltmand ikke kan løse, men som nødvendigvis maa tages op i Fællesskab og derfor maa henvises til Lovgivningsmagtens Indgriben. Det foreliggende Lovforslag omhandler en Videreførelse af det Arbejde, der blev begyndt i 1924, og spørger man om Resultatet af de 17 Aars Arbejde, kan det siges, at Udryddelsen af disse meget skadelige Oksebremser, der i Larvetilstanden ødelægger Huder og Skind og i Flyvestadiet volder baade Heste og Kvæg meget Besvær, er lykkedes tilfredsstillende paa Øerne, men utilfredsstillende i Jylland. Det er derfor fuldt berettiget, at der nu foreslaas skærpede Bestemmelser, og naar det i det andet høje Ting er udtalt, at disse skærpede Bestemmelser er alt for besværlige, maa jeg heroverfor mene, at bliver Landbrugsorganisationerne taget med

paa Raad, saaledes som det er udtalt, vil man nok kunne finde en Form, der baade er rimelig, gennemførlig og effektiv.

Det tiltaler mig, at den Landmand, som har rensat sin Besætning for Oksebremselarver, kan fritages for Udgifter til det paabudte Eftersyn ved at indsende en Dyrlægeerklæring. Jeg finder det ligeledes nyttigt, at Undersøgelsen nu ogsaa skal gælde Kreaturer, som kun er et halvt Aar gamle.

Jeg haaber, at Loven i Løbet af ganske faa Aar maa skaffe os af med dette Skadedyr, som bringer vore Husdyr store Lidelser og vort Landbrug et ikke ringe Tab, og jeg skal derfor anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Naar det fra anden Side er ønsket, at Lovforslaget skal behandles i et Udvalg, kan jeg nok slutte mig dertil, men jeg haaber, at Udvalgsarbejdet maa foregaa saa hurtigt, at Tiden ikke forpasses for Bekæmpelsen af disse Larver allerede i indeværende Aar.

Fr. Kristiansen: Som det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, har Virkningen af den hidtil gældende Lov været meget forskellig paa Øerne og i Jylland. Jeg er blevet noget forbauset over at se, at Virkningen i Jylland skulde være saa ringe, som Tallene i Bemærkningerne giver Udtryk for, men det er jo muligt, at det er de særlig vanskelige Forhold med Hensyn til Bekæmpelsen i Sønderjylland, som bevirker, at Resultatet for Jylland som Helhed er saa daarligt, som Statistikken udviser.

Efter min Mening maa man nu ikke bedømme Lovens Virkning efter den Statistik, der foreligger. Loven har haft sin store Værdi og Betydning for Kvægbruget, lige siden dette Arbejde paabegyndtes i 1924. Siden den Tid har vi i hvert Fald i de vestjyske Egne i det store og hele ikke mærket noget til det Forhold, at Kreaturer river sig løse, „bisser“, som vi kalder det, naar Oksebremserne irriterer dem, og vi ved jo, at denne Bisning kan medføre mange Kalamiteter, pigtraadsbeskadiget Yver, iturevne Tøjr, Nedgang i Mælkeydelser og meget andet uheldigt. Jeg tror ogsaa, at det Arbejde, der er blevet udført efter 1935, har haft Værdi derved, at de tidligt udviklede Larver i Almindelighed er blevet ødelagt, hvad der har bevirket saa stor Nedsættelse af Oksebremsernes Antal i den egentlige Højsommer, hvor deres Virksomhed paa Grund af det gunstige Vejr er langt større end i Eftersommeren, at det har haft til Følge, at Kvæget i den Tid omtrent er fri for det forstyrrende Element,